ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 15ης Δεκεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση C-344/03,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα την 1η Αυγούστου 2003,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Valero Jordana και P. Aalto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Δημοκρατίας της Φινλανδίας, εκπροσωπούμενης από την T. Pynnä, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), R. Schintgen, Γ. Αρέστη και J. Klučka, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Σεπτεμβρίου 2005,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, μη εφαρμόζοντας την παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202), όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της

Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21, και ΕΕ 1995, L 1, σ. 1, στο εξής: οδηγία), σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου αυτού, και μη αποδεικνύοντας ότι, στο πλαίσιο της θήρας ορισμένων υδρόβιων πτηνών κατά την εαρινή περίοδο στην ηπειρωτική Φινλανδία και στην επαρχία του Åland, πληρούνταν οι προβλεπόμενες από τη διάταξη προϋποθέσεις για τη χορήγηση της παρεκκλίσεως, όσον αφορά, ειδικότερα, την εφαρμογή των κριτηρίων περί «μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων» και περί «μικρών ποσοτήτων», ιδίως ως προς τα είδη πουπουλόπαπια (Somateria mollissima), κουδουνόπαπια (Bucephala clangula), λοφοπρίστης (Mergus serrator), χηνοπρίστης (Mergus merganser), βελουδόπαπια (Melanitta fusca) και τσικνόπαπια (Aythyafuligula), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

2 Το άρθρο 7 της οδηγίας ορίζει:

«1. Ανάλογα με το επίπεδο του πληθυσμού τους, τη γεωγραφική κατανομή και το ρυθμό αναπαραγωγής τους σε όλη την Κοινότητα, τα αναφερόμενα στο παράρτημα ΙΙ είδη είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο θηρευτικών πράξεων στα πλαίσια της εθνικής νομοθεσίας. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η θήρα αυτών των ειδών να μην υπονομεύει τις προσπάθειες διατηρήσεως που αναλαμβάνονται στη ζώνη εξαπλώσεώς τους.

2 Τα είδη που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ, μέρος 1, είναι δυνατόν να θηρεύονται στη γεωγραφική θαλάσσια και χερσαία ζώνη εφαρμογής της παρούσης οδηγίας.

3. Τα είδη που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ, μέρος 2, είναι δυνατόν να θηρεύονται μόνο στα κράτη μέλη για τα οποία έχουν σημειωθεί.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η θηρευτική δραστηριότητα στην οποία [περιλαμβάνεται] και η ιερακοθηρία, όπως προκύπτει από την εφαρμογή των ισχυουσών εθνικών διατάξεων, σέβεται τις αρχές μιας ορθολογικής χρησιμοποιήσεως και μιας οικολογικά ισορροπημένης ρυθμίσεως για τα είδη πτηνών που αφορά και ότι η πρακτική αυτή είναι συμβιβάσιμη, ως προς τον πληθυσμό των ειδών αυτών, και ιδιαίτερα των αποδημητικών, με τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από το άρθρο 2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ιδιαίτερα ώστε τα είδη στα οποία εφαρμόζεται η θηρευτική νομοθεσία να μη θηρεύονται κατά την περίοδο φωλεοποιήσεως, ούτε κατά τις διάφορες φάσεις της αναπαραγωγής και εξαρτήσεως. Όταν πρόκειται για αποδημητικά είδη, μεριμνούν ιδιαίτερα ώστε τα είδη που υπόκεινται στη θηρευτική νομοθεσία να μη θηρεύονται κατά την περίοδο αναπαραγωγής και κατά την επιστροφή τους στον τόπο φωλεοποιήσεως. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλες τις χρήσιμες πληροφορίες για την πρακτική εφαρμογή της θηρευτικής νομοθεσίας τους.»

3 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας ορίζει:

«Εφόσον δεν υπάρχουν άλλες ικανοποιητικές λύσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόσουν τις διατάξεις των άρθρων 5, 6, 7 και 8 για τους εξής λόγους:

[...]

γ) για να επιτραπεί, με αυστηρά ελεγχόμενους όρους και τρόπο επιλεκτικό, η σύλληψη, η κράτηση και η ορθολογική εκμετάλλευση ορισμένων πτηνών σε μικρές ποσότητες.»

4 Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας, προκειμένου να επέλθουν οι αναγκαίες τροποποιήσεις για την προσαρμογή ορισμένων διατάξεών της στις τεχνικές και επιστημονικές εξελίξεις, συστήνεται επιτροπή για την προσαρμογή της οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει εκπρόσωπος της Επιτροπής. Η επιτροπή ORNIS, η οποία συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 16 της οδηγίας, αποτελεί την επιτροπή για την προσαρμογή της οδηγίας στις επιστημονικές και τεχνικές εξελίξεις.

5 Ο κατάλογος του παραρτήματος II της οδηγίας περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την πουπουλόπαπια, την κουδουνόπαπια, τον λοφοπρίστη, τον χηνοπρίστη, τη βελουδόπαπια, την τσικνόπαπια και τη χιονόπαπια (Clangula hyemalis).

Η εθνική νομοθεσία

Ως προς την ηπειρωτική Φινλανδία

6 Το άρθρο 24 του διατάγματος 666, της 12ης Ιουλίου 1993, περί θήρας, όπως τροποποιήθηκε με το διάταγμα 869, της 27ης Νοεμβρίου 1998 (στο εξής: διάταγμα περί θήρας), ορίζει ως ακολούθως τις κανονικές ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως της περιόδου απαγορεύσεως της θήρας:

«Κανονικές ημερομηνίες απαγορεύσεως της θήρας

Δεν επιτρέπεται η θήρα:

[...]

13) [...] της κουδουνόπαπιας, [...] της θηλυκής πουπουλόπαπιας και των νεοσσών της: από 1 Ιανουαρίου έως 20 Αυγούστου, ώρα 12η μεσημβρινή·

14) της αρσενικής πουπουλόπαπιας από 1 Ιανουαρίου έως 31 Μαΐου·

15) της χιονόπαπιας, του λοφοπρίστη και του χηνοπρίστη από 1 Ιανουαρίου έως 31 Αυγούστου.»

7 Το άρθρο 29 του διατάγματος περί θήρας προβλέπει τις ακόλουθες παρεκκλίσεις από τις ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως της περιόδου απαγορεύσεως της θήρας:

«Θήρα ορισμένων υδρόβιων πτηνών κατά την εαρινή περίοδο:

Ελλείψει άλλης ικανοποιητικής λύσεως και εφόσον η θήρα δεν θέτει σε κίνδυνο τη διατήρηση των πτηνών σε ικανοποιητικό επίπεδο, τα άτομα που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στους παράκτιους δήμους των ζωνών θήρας των επαρχιών Uusimaa, Varsinais–Suomi και Satakunta μπορούν, κατά παρέκκλιση από τις κανονικές ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως της περιόδου απαγορεύσεως της θήρας του άρθρου 24, πρώτο εδάφιο, να θηρεύουν από 10 Απριλίου έως 21 Μαΐου χιονόπαπιες, πουπουλόπαπιες, κουδουνόπαπιες, αρσενικούς λοφοπρίστες και χηνοπρίστες σε μικρές ποσότητες.»

8 Κατά τα έτη 1998 έως 2001, το υπουργείο γεωργίας και δασών επέτρεψε κανονικώς, κατ' εφαρμογή του διατάγματος περί θήρας, τη χορήγηση αδειών θήρας κατά την εαρινή περίοδο για το σύνολο των εν λόγω ειδών ή για ορισμένα εξ αυτών.

Ως προς τις νήσους της επαρχίας Åland

9 Το άρθρο 20, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του νόμου της επαρχίας Åland αριθ. 31, της 5ης Ιουλίου 1985, περί της θήρας στην επαρχία Åland (Jaktlag för landskapet Åland 5.7.1985/31), όπως τροποποιήθηκε με τους νόμους 68/1995 και 46/1999 της επαρχίας Åland (στο εξής: νόμος 31 της επαρχίας Åland), ορίζει:

«Κατόπιν διαβουλεύσεως με τις ενώσεις κυνηγών, οι αρχές της επαρχίας Åland δύνανται να θεσπίσουν, με διάταγμα της επαρχίας, διατάξεις ορίζουσες τα είδη θηραμάτων των οποίων η θήρα επιτρέπεται, την περίοδο του έτους κατά την οποία επιτρέπεται η θήρα των ειδών αυτών και τις αντίστοιχες περιοχές, καθώς και τους πρόσθετους όρους που ισχύουν για τη θήρα συγκεκριμένου είδους. Υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων του δευτέρου και του τρίτου εδαφίου, δεν επιτρέπεται η θήρα των ειδών αυτών κατά την επιστροφή τους στον τόπο φωλεοποιήσεως, κατά την περίοδο αναπαραγωγής και κατά την περίοδο εξαρτήσεως των νεοσσών.

Ελλείψει άλλης ικανοποιητικής λύσεως, οι αρχές της επαρχίας Åland μπορούν, κατόπιν χορηγήσεως σχετικής άδειας, να επιτρέπουν, επί ορισμένο χρονικό διάστημα κατά την περίοδο από 15 Μαρτίου έως 25 Μαΐου, τη θήρα της πουπουλόπαπιας, της βελουδόπαπιας, της τσικνόπαπιας, της κουδουνόπαπιας, του λοφοπρίστη, του χηνοπρίστη, της χιονόπαπιας και της μπεκάτσας σε μικρές ποσότητες [...]»

10 Στην επαρχία Åland επιτρέπεται κατά την περίοδο από 1 Σεπτεμβρίου έως 31 Δεκεμβρίου η θήρα των ακόλουθων ειδών: τσικνόπαπιας, κουδουνόπαπιας, χιονόπαπιας, λοφοπρίστη, χηνοπρίστη και μπεκάτσας.

11 Κατά τα έτη 1998 έως 2001, οι αρχές της επαρχίας Åland επέτρεψαν τη χορήγηση αδειών θήρας κατά την εαρινή περίοδο για το σύνολο ή για ορισμένα από τα είδη του άρθρου 20, δεύτερο εδάφιο, του νόμου 31 της επαρχίας Åland.

Το ιστορικό της διαφοράς και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

12 Στις 19 Φεβρουαρίου 1998 η Επιτροπή, έχοντας λάβει καταγγελίες το 1995 και το 1996 σχετικά με τη θήρα πτηνών στη Φινλανδία κατά την εαρινή περίοδο, απηύθυνε στη Δημοκρατία της Φινλανδίας έγγραφο οχλήσεως, με το οποίο διαπίστωσε ότι το εν λόγω κράτος μέλος επέτρεπε, κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας, τη θήρα κατά την εαρινή περίοδο ορισμένων ειδών άγριων υδρόβιων πτηνών του παραρτήματος II της οδηγίας αυτής κατά την περίοδο φωλεοποιήσεως, τόσο στην ηπειρωτική Φινλανδία όσο και στις νήσους της επαρχίας Åland. Κατά την Επιτροπή, δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρεκκλίσεως του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της εν λόγω οδηγίας. Ειδικότερα, με το έγγραφο οχλήσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν συνέτρεχε η προϋπόθεση περί μη υπάρξεως «άλλων ικανοποιητικών λύσεων» και δεν τηρείτο ο όρος περί θήρας πτηνών σε «μικρές ποσότητες».

13 Δεδομένου ότι δεν ικανοποιήθηκε από την απάντηση που έλαβε στο ως άνω έγγραφο οχλήσεως, στις 28 Απριλίου 1999 η Επιτροπή απηύθυνε στη Δημοκρατία της Φινλανδίας αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία επανέλαβε κατ' ουσίαν τις διατυπωθείσες με το έγγραφο οχλήσεως αιτιάσεις και κάλεσε το εν λόγω κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη αυτή γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

14 Η Φινλανδική Κυβέρνηση απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη με έγγραφα της 21ης Ιουνίου 1999 και της 30ής Μαρτίου 2001.

15 Στις 25 Ιουλίου 2001 η Επιτροπή, αφού εξέτασε τις απαντήσεις των φινλανδικών αρχών, εξέδωσε συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία επιβεβαίωσε την προηγούμενη θέση της.

16 Δεδομένου ότι, με την απάντησή της στην εν λόγω συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, η Δημοκρατία της Φινλανδίας υποστήριξε ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της παρεκκλίσεως του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

Επί της προσφυγής

17 Η Επιτροπή, μολονότι αναγνωρίζει ότι η εν είδει ψυχαγωγικής δραστηριότητας θήρα κατά την εαρινή περίοδο μπορεί να θεωρηθεί «ορθολογική εκμετάλλευση» υπό την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, αφενός, δεν συντρέχει ο όρος περί μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων και, αφετέρου, δεν πληρούται η προϋπόθεση περί θήρας πτηνών σε μικρές ποσοτήτες.

Επί της μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

18 Κατά την Επιτροπή, όσον αφορά τα είδη πτηνών που αφορά η διαφορά της υπό κρίση υποθέσεως, υφίστανται άλλες, πλην της θήρας κατά την εαρινή περίοδο, ικανοποιητικές λύσεις, τόσο ως προς την ηπειρωτική Φινλανδία όσο και ως προς τις

νήσους της επαρχίας Åland. Η Επιτροπή, στηρίζοντας τη θέση της σε μελέτη που προσκόμισε η Δημοκρατία της Φινλανδίας, υποστηρίζει ότι όλα ή σχεδόν όλα τα είδη που μπορούν να θηρεύονται την άνοιξη εμφανίζονται εν γένει και το φθινόπωρο στις περιοχές στις οποίες θηρεύονται κατά την εαρινή περίοδο. Επομένως, η θήρα της πουπουλόπαπιας, της κουδουνόπαπιας, του χηνοπρίστη και της τσικνόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με το επιχείρημα ότι τα είδη αυτά δεν εμφανίζονται το φθινόπωρο στις εν λόγω περιοχές.

19 Αντιθέτως, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι δεν είναι, προδήλως, δυνατή η θήρευση της χιονόπαπιας το φθινόπωρο στις περιοχές στις οποίες το είδος αυτό θηρεύεται την άνοιξη.

20 Ως προς τον λοφοπρίστη και τη βελουδόπαπια, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι πρόκειται για πτηνά των οποίων η θήρα μπορεί κατά ορισμένο βαθμό να είναι δυσχερέστερη το φθινόπωρο.

21 Ως προς τα τρία είδη για τα οποία γίνεται λόγος στις σκέψεις 19 και 20 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή εκτιμά ότι, εν πάση περιπτώσει, η θήρα τους το φθινόπωρο, ακόμη και αν πρόκειται για ποσότητες μικρότερες εκείνων που θηρεύονται την άνοιξη, καθώς και «η θήρα άλλων υδρόβιων πτηνών που εμφανίζονται το φθινόπωρο» αποτελούν μια άλλη ικανοποιητική λύση δυνάμενη να αντικαταστήσει τη θήρα κατά την εαρινή περίοδο. Πράγματι, τα τρία αυτά είδη δεν αποτελούν αντικείμενο ειδικού προορισμού ο οποίος θα εμπόδιζε την αντικατάστασή τους με άλλο είδος θηράματος στην ίδια περιοχή. Ειδικότερα, η χιονόπαπια θα μπορούσε να αντικατασταθεί με την πρασινοκεφαλή, το κιρκίρι και το σφυριχτήρι. Επικουρικώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι θα έπρεπε να επιτρέπεται η θήρα κατά την εαρινή περίοδο υδρόβιων πτηνών τα οποία δεν εμφανίζονται το φθινόπωρο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας.

22 Η Φινλανδική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται άλλη ικανοποιητική λύση για την αντικατάσταση της θήρας κατά την εαρινή περίοδο όπως αυτή πραγματοποιείται επί του παρόντος στη Φινλανδία. Συναφώς, η Φινλανδική Κυβέρνηση εκθέτει, για έκαστο των ειδών που αφορά η προσφυγή λόγω παραβάσεως, τους λόγους για τους οποίους δεν ενδείκνυται η υιοθέτηση διαφορετικής λύσεως.

23 Η εν λόγω κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, όσον αφορά την ηπειρωτική Φινλανδία, από την άνοιξη του 2001 τα μόνα είδη που θηρεύονται κατά την εαρινή περίοδο είναι στην πραγματικότητα η χιονόπαπια, η πουπουλόπαπια και ο χηνοπρίστης. Όσον αφορά τις νήσους της επαρχίας Åland, όλα τα είδη που μνημονεύονται στη σκέψη 5 της παρούσας αποφάσεως μπορούν να θηρεύονται την άνοιξη.

24 Ως προς την πουπουλόπαπια, η Φινλανδική Κυβέρνηση επισημαίνει ότι οι αρμόδιες αρχές έκριναν, βάσει στοιχείων που είχαν στη διάθεσή τους, ότι η θήρα του εν λόγω είδους κατά την εαρινή περίοδο είναι σε ορισμένες γεωγραφικές ζώνες αναγκαία, καθόσον το φθινόπωρο οι πληθυσμοί του είδους αυτού δεν επαρκούν για θήρα. Συγκεκριμένα, τα άτομα του είδους αυτού που εμφανίζονται το φθινόπωρο στις εν λόγω ζώνες είναι θηλυκά ή νεοσσοί. Επιπλέον, πρόκειται για είδος που φωλεοποιεί στη φινλανδική επικράτεια και για τη διατήρηση του οποίου οι κυνηγοί περιορίζουν τον αριθμό των μικρών αρπακτικών που εμφανίζονται στις συγκεκριμένες ζώνες, προκειμένου να επιτευχθεί καλύτερη φωλεοποίηση.

25 Ως προς την κουδουνόπαπια και την τσικνόπαπια, η Φινλανδική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η θήρα των ειδών αυτών δεν είναι εφικτή το φθινόπωρο λόγω του γεγονότος ότι κατά τη συγκεκριμένη εποχή τα πτηνά συγκεντρώνονται σε μεγάλες ομάδες σε απόσταση τουλάχιστον άνω των 50 μέτρων από την ακτή. Το μέγιστο, όμως, βεληνεκές των όπλων που χρησιμοποιούνται για τη θήρα πτηνών είναι 35 μέτρα, ενώ, για λόγους ασφαλείας, δεν επιτρέπεται η χρήση τυφεκίων. Επιπλέον, η κουδουνόπαπια αποτελεί είδος που επωάζει σε τρώγλες και για τη φωλεοποίηση του

οποίου είναι αναγκαία η εγκατάσταση τεχνητών φωλεών. Στην πράξη, την πλειονότητα των τεχνητών φωλεών εγκαθιστούν οι κυνηγοί. Η θήρα είναι, επομένως, χρήσιμη από πλευράς αναπαραγωγής των πτηνών.

26 Όσον αφορά τον χηνοπρίστη, κατά τη Φινλανδική Κυβέρνηση, η θήρα του κατά την εαρινή περίοδο δικαιολογείται από την ανάγκη εγκαταστάσεως, κυρίως από τους κυνηγούς, τεχνητών φωλεών που είναι απαραίτητοι για την αναπαραγωγή του είδους αυτού.

27 Όσον αφορά τη χιονόπαπια, τη βελουδόπαπια και τον λοφοπρίστη, η Φινλανδική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η θήρα των ειδών αυτών δεν είναι δυνατή το φθινόπωρο, διότι τη συγκεκριμένη εποχή οι πληθυσμοί τους δεν επαρκούν για θήρα στις γεωγραφικές ζώνες στις οποίες επιτρέπεται η θήρα κατά την εαρινή περίοδο.

28 Τέλος, η Φινλανδική Κυβέρνηση αμφισβητεί το επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο ο όρος περί μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων δεν συντρέχει όταν η θήρα συγκεκριμένου είδους υδρόβιου πτηνού κατά την εαρινή περίοδο μπορεί κάλλιστα να αντικατασταθεί με τη θήρα άλλου είδους κατά τη φθινοπωρινή περίοδο. Η Φινλανδική Κυβέρνηση επισημαίνει, συναφώς, ότι η συλλογιστική της Επιτροπής δεν συνάδει με το πνεύμα της οδηγίας, η οποία προσεγγίζει το ζήτημα κατά είδος πτηνού και επιδιώκει, ομοίως, την προστασία των πτηνών αναλόγως του είδους τους. Εξάλλου, δεν μπορεί να ζητείται η αντικατάσταση της θήρας ενός είδους με τη θήρα άλλου χωρίς προηγουμένως να εξετασθεί με ποιον τρόπο η αύξηση της θήρας του νέου αυτού είδους επιδρά στις συνθήκες προστασίας του πρώτου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

29 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα είδη του παραρτήματος ΙΙ μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο θηρευτικών πράξεων στο πλαίσιο της εθνικής

νομοθεσίας. Η παράγραφος 4 του άρθρου αυτού ορίζει, εντούτοις, ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ιδίως ώστε τα είδη τα οποία διέπει η νομοθεσία περί θήρας να μη θηρεύονται κατά την περίοδο φωλεοποιήσεως, ούτε κατά τα διάφορα στάδια αναπαραγωγής και εξαρτήσεως.

30 Εν προκειμένω, τα επίμαχα στην υπό κρίση διαφορά είδη, όπως αυτά μνημονεύονται με τη σκέψη 5 της παρούσας αποφάσεως, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των δύο ανωτέρω διατάξεων. Είναι σαφές ότι η ισχύουσα στη Φινλανδία εαρινή περίοδος θήρας συμπίπτει με τις περιόδους φωλεοποιήσεως των εν λόγω ειδών. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας, τα είδη αυτά δεν πρέπει, όμως, να θηρεύονται κατά τις συγκεκριμένες περιόδους.

31 Εντούτοις, το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επιτρέπουν κατά παρέκκλιση, τηρώντας τους όρους της διατάξεως αυτής, τη θήρα των ειδών του παραρτήματος II της οδηγίας κατά τις περιόδους που ορίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας και, επομένως, και κατά την περίοδο φωλεοποιήσεως, καθώς και κατά τα διάφορα στάδια αναπαραγωγής και εξαρτήσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 16ης Οκτωβρίου 2003, C-182/02, Ligue pour la protection des oiseaux κ.λπ., Συλλογή 2003, σ. I-12105, σκέψεις 9 έως 11, και της 9ης Ιουνίου 2005, C-135/04, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2005, σ. I-5269, σκέψη 17).

32 Μεταξύ των προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να επιτραπεί η εν λόγω θηρευτική δραστηριότητα, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, συγκαταλέγεται η μη ύπαρξη άλλων ικανοποιητικών λύσεων (βλ. προμνημονευθείσες αποφάσεις Ligue pour la protection des oiseaux κ.λπ., σκέψη 15, και Επιτροπή κατά Ισπανίας, σκέψη 18).

33 Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση αυτή, όταν η κατά παρέκκλιση έναρξη της θηρευτικής περιόδου συμπίπτει, χωρίς να παρίσταται ανάγκη, με τις περιόδους κατά τις οποίες η οδηγία επιδιώκει να εξασφαλίσει ιδιαίτερη προστασία. Δεν παρίσταται τέτοια ανάγκη ιδίως αν το μέτρο που επιτρέπει κατά παρέκκλιση τη θήρα έχει ως αποκλειστικό σκοπό την παράταση των περιόδων θήρας ορισμένων ειδών πτηνών σε περιοχές στις οποίες τα είδη αυτά απαντούν κατά τις θηρευτικές περιόδους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας (βλ. προμνημονευθείσες αποφάσεις Ligue pour la protection des oiseaux κ.λπ., σκέψη 16, και Επιτροπή κατά Ισπανίας, σκέψη 19).

34 Όσον αφορά τη θήρα κατά την εαρινή περίοδο των επτά ειδών πτηνών που μνημονεύονται στη σκέψη 5 της παρούσας αποφάσεως, επιβάλλεται, εκ προοιμίου, η διαπίστωση ότι, κατά την ημερομηνία εκπνοής της ταχθείσας με τη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, στην ηπειρωτική Φινλανδία επιτρεπόταν μόνον η θήρα της χιονόπαπιας, της πουπουλόπαπιας και του χηνοπρίστη, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας της υπό κρίση υποθέσεως και σύμφωνα με τα στοιχεία της Φινλανδικής Κυβερνήσεως. Αντιθέτως στις νήσους της επαρχίας Åland επιτρεπόταν η θήρα και των επτά ειδών. Επομένως, μόνον η χιονόπαπια, η πουπουλόπαπια και ο χηνοπρίστης μπορούσαν να θηρεύονται την άνοιξη τόσο στην ηπειρωτική Φινλανδία όσο και στις νήσους της επαρχίας Åland.

35 Όσον αφορά την πουπουλόπαπια, πρέπει να επισημανθεί ότι από την ορνιθολογική μελέτη που εκπόνησε το Riista ja kalatalouden tutkimuslaitos (ινστιτούτο μελέτης θηραμάτων και αλιεύματος), στην οποία αναφέρονται οι διάδικοι (στο εξής: μελέτη), προκύπτει ότι ένας σημαντικός αριθμός ατόμων αυτού του είδους απαντά από τις αρχές του φθινοπώρου στις περιοχές στις οποίες επιτρέπεται η θήρα κατά την εαρινή περίοδο. Ο ισχυρισμός της Φινλανδικής Κυβερνήσεως κατά τον οποίο τα άτομα αυτού του είδους που εμφανίζονται το φθινόπωρο στις εν λόγω περιοχές είναι θηλυκά ή νεοσσοί δεν θεμελιώνεται, όπως αναγνωρίζει, εξάλλου, και ίδια η Φινλανδική Κυβέρνηση, σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Τέλος, μολονότι είναι αληθές ότι οι κυνηγοί συμβάλλουν θετικά στη διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος, θηρεύοντας την άνοιξη μικρά αρπακτικά προκειμένου να αποδώσει περισσότερο η φωλεοποίηση της πουπουλόπαπιας, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η λειτουργία που επιτελούν είναι δυνατή μόνον υπό τον όρον μη απαγορεύσεως της θήρας της πουπουλόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο.

36 Επιπροσθέτως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποδείχθηκε ότι η κατά παρέκκλιση επιτρεπόμενη θήρα της πουπουλόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας περί μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων.

37 Όσον αφορά την κουδουνόπαπια και την τσικνόπαπια, δεν αμφισβητείται ότι το φθινόπωρο τα είδη αυτά απαντούν σε ορισμένο αριθμό στις περιοχές όπου επιτρέπεται η θήρα κατά την εαρινή περίοδο. Επιπλέον, από τη μελέτη προκύπτει ότι τα άτομα των πληθυσμών αυτών των ειδών που απαντούν το φθινόπωρο στις εν λόγω περιοχές βρίσκονται, σε ποσοστό 36 έως 37 %, σε απόσταση τουλάχιστον 50 μέτρων από την ακτή. Εξάλλου, στη μελέτη διευκρινίζεται ότι τα καταγεγραμμένα ποσοστά πτηνών προκύπτουν από μετρήσεις που πραγματοποιήθηκαν από σκάφος εν κινήσει και αντικατοπτρίζουν την κατάσταση σε μια δεδομένη χρονική στιγμή. Αντιθέτως, η θήρα αποτελεί δραστηριότητα η οποία συντελείται σε περισσότερα στάδια και στο πλαίσιο της οποίας ο κυνηγός περιμένει τη μετακίνηση των πτηνών. Συνεπώς, σύμφωνα με την εν λόγω μελέτη, το ποσοστό των πτηνών που μπορούν να θηρεύονται από την ακτή είναι ενδεχομένως ακόμη υψηλότερο από αυτό που καταγράφηκε κατά τις εν λόγω μετρήσεις.

38 Όσον αφορά, ειδικότερα, την κουδουνόπαπια, μολονότι μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι κυνηγοί, εγκαθιστώντας τεχνητούς φωλεούς κατά την εαρινή περίοδο θήρας, επιτελούν χρήσιμο για την αναπαραγωγή του είδους αυτού έργο, δεν προκύπτει ότι μια τέτοια ενέργεια είναι δυνατή μόνον υπό τον όρο μη απαγορεύσεως της θήρας του πτηνού αυτού κατά την εαρινή περίοδο.

39 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Φινλανδική Κυβέρνηση δεν απέδειξε ότι η θήρα της κουδουνόπαπιας και της τσικνόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, περί μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων.

40 Όσον αφορά τη θήρα του χηνοπρίστη κατά την εαρινή περίοδο, η οποία δικαιολογείται από την ανάγκη εγκαταστάσεως, κυρίως από τους κυνηγούς, τεχνητών φωλεών που είναι απαραίτητοι για την αναπαραγωγή του είδους αυτού, αρκεί η παραπομπή, mutatis mutandis, στις σκέψεις 38 και 39 της παρούσας αποφάσεως.

41 Όσον αφορά τον λοφοπρίστη και τη βελουδόπαπια, πρέπει να επισημανθεί ότι η Φινλανδική Κυβέρνηση περιορίστηκε, χωρίς να προσκομίσει αντίστοιχα αποδεικτικά στοιχεία, στον ισχυρισμό ότι η θήρα των ειδών αυτών δεν είναι δυνατή το φθινόπωρο, διότι κατά τη συγκεκριμένη εποχή οι πληθυσμοί τους δεν επαρκούν για θήρα στις γεωγραφικές ζώνες στις οποίες επιτρέπεται η θήρα κατά την εαρινή περίοδο. Από τη μελέτη προκύπτει, όμως, ότι, τουλάχιστο για ορισμένο διάστημα του φθινοπώρου, τα δύο αυτά είδη εμφανίζονται πράγματι στις νήσους της επαρχίας Åland, έστω και αν οι πληθυσμοί τους είναι αισθητά μικρότεροι από τους αντίστοιχους πληθυσμούς κατά την εαρινή περίοδο.

42 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι δεν αποδείχθηκε ότι η θήρα του λοφοπρίστη και της βελουδόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, περί μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων.

43 Όσον αφορά, τέλος, τη χιονόπαπια, είδος στο οποίο η Επιτροπή παρέλειψε ατόπως να αναφερθεί ρητώς με τα αιτήματα της προσφυγής της, μολονότι με το δικόγραφό της προσάπτει ειδικώς στο καθού κράτος μέλος ότι επέτρεψε τη θήρα του είδους αυτού κατά την εαρινή περίοδο χωρίς να συντρέχει ο όρος περί μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων, δεν αμφισβητείται ότι η θήρα του είδους αυτού δεν είναι δυνατή το φθινόπωρο στις γεωγραφικές ζώνες στις οποίες επιτρέπεται η θήρα κατά την εαρινή περίοδο.

44 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι ένα μέτρο με το οποίο επιτρέπεται η θήρα το φθινόπωρο, πολλώ δε μάλλον την άνοιξη, άλλων ειδών υδρόβιων πτηνών που απαντούν στις εν λόγω ζώνες, αντί της θήρας της χιονόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως άλλη ικανοποιητική λύση υπό την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας. Πράγματι, μια τέτοια λύση θα ενείχε τον κίνδυνο να καταστεί η διάταξη αυτή, τουλάχιστον εν μέρει, άνευ περιεχομένου, διότι θα καθιστούσε δυνατή, σε ορισμένες περιοχές, την απαγόρευση της θήρας ορισμένων ειδών πτηνών, ακόμη και αν η περιορισμένη θήρα θα μπορούσε, εξ υποθέσεως, να μη θέτει σε κίνδυνο τη διατήρηση των πληθυσμών τους σε ικανοποιητικό επίπεδο και, ως εκ τούτου, να ανταποκρίνεται στην επιταγή περί ορθολογικής εκμεταλλεύσεως των ειδών αυτών (βλ., υπό την έννοια αυτή, προμνημονευθείσα απόφαση Ligue pour la protection des oiseaux κ.λπ., σκέψη 17). Επιπλέον, πέραν του γεγονότος ότι με το εν λόγω μέτρο θα γινόταν δεκτό ότι όλα τα είδη πτηνών είναι ισοδύναμα από πλευράς θήρας, η λύση αυτή θα αποτελούσε, εν πάση περιπτώσει, πηγή καταστάσεων χαρακτηριζόμενων από έλλειψη ασφάλειας δικαίου, καθόσον η άποψη ότι η θήρα συγκεκριμένου είδους μπορεί να αντικαταστήσει τη θήρα άλλου δεν βρίσκει έρεισμα στην ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση.

45 Επομένως, η θήρα της χιονόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, περί μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων.

46 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η αιτίαση της Επιτροπής κατά την οποία η θήρα κατά την εαρινή περίοδο της πουπουλόπαπιας, της κουδουνόπαπιας, του λοφοπρίστη, του χηνοπρίστη, της βελουδόπαπιας και της τσικνόπαπιας δεν είναι σύμφωνη με τον όρο του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, περί μη υπάρξεως άλλων ικανοποιητικών λύσεων.

Επί των μικρών ποσοτήτων

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

47 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά την επιτροπή ORNIS, υπό τον όρο «μικρές ποσότητες» πρέπει να νοηθεί ποσότητα κατώτερη του 1% του μέσου ετησίου ποσοστού θνησιμότητας του οικείου είδους όσον αφορά τα είδη των οποίων η θήρα απαγορεύεται και ποσότητα που αντιστοιχεί σε ποσοστό περί το 1% ως προς τα είδη των οποίων η θήρα επιτρέπεται.

48 Όσον αφορά τη θήρα της πουπουλόπαπιας, του χηνοπρίστη, του λοφοπρίστη, της βελουδόπαπιας, της κουδουνόπαπιας και της τσικνόπαπιας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας δεν τήρησε τον όρο του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, της οδηγίας, περί συλλήψεως των πτηνών «σε μικρές ποσότητες». Αντιθέτως, ο όρος τηρήθηκε ως προς τη χιονόπαπια.

49 Η Φινλανδική Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι δεν τήρησε τον εν λόγω όρο ως προς την πουπουλόπαπια, τον χηνοπρίστη, τον λοφοπρίστη και τη βελουδόπαπια.

50 Αντιθέτως, η εν λόγω κυβέρνηση επισημαίνει ότι, κατά την εαρινή περίοδο θήρας 2001, θηρεύθηκαν 1 461 κουδουνόπαπιες και 2 585 τσικνόπαπιες. Από τη σύγκριση αυτών των στοιχείων με τα ετήσια ποσοστά θνησιμότητας των ειδών αυτών προκύπτει αναλογία της τάξεως του 0,8% για τις κουδουνόπαπιες και του 1,2% για

τις τσικνόπαπιες. Επομένως, για καθένα από τα δύο αυτά είδη πληρούται η καθοριστική προϋπόθεση που έθεσε η επιτροπή ORNIS, κατά την οποία ο αριθμός των θηρευόμενων πτηνών πρέπει να αντιστοιχεί κατά προσέγγιση στο 1 % του ετησίου ποσοστού θνησιμότητάς τους. Εξάλλου, όπως προκύπτει, οι πληθυσμοί των ειδών αυτών σημείωσαν αύξηση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

51 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, η θήρα επιτρέπεται μόνον εφόσον αφορά ορισμένα είδη πτηνών σε μικρές ποσότητες (βλ. προμνημονευθείσα απόφαση Ligue pour la protection des oiseaux κ.λπ., σκέψη 15).

52 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι ο όρος περί συλλήψεως πτηνών σε μικρές ποσότητες δεν τηρήθηκε ως προς την πουπουλόπαπια, τον χηνοπρίστη, τον λοφοπρίστη και τη βελουδόπαπια. Απομένει, επομένως, να εξακριβωθεί αν ο όρος αυτός τηρήθηκε ως προς την κουδουνόπαπια και την τσικνόπαπια.

53 Συναφώς, με τη «δεύτερη έκθεση [της Επιτροπής] για την εφαρμογή της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών» [COM(93) 572 τελικό], της 24ης Νοεμβρίου 1993, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τις εργασίες της επιτροπής ORNIS, ως «μικρή ποσότητα» πρέπει να θεωρείται αριθμός πτηνών

μικρότερος του 1 % του συνολικού ετησίου ποσοστού θνησιμότητας του σχετικού πληθυσμού (μέση τιμή) για τα είδη των οποίων η θήρα δεν επιτρέπεται και της τάξεως του 1 % για τα είδη των οποίων η θήρα επιτρέπεται, νοουμένου ως «σχετικού πληθυσμού», όσον αφορά τα αποδημητικά είδη, του πληθυσμού των περιοχών από τις οποίες προέρχεται η πλειονότητα των πτηνών που διέρχονται από την περιοχή για την οποία ισχύει η παρέκκλιση και κατά την περίοδο ισχύος αυτής της παρεκκλίσεως.

54 Μολονότι είναι αληθές ότι το κριτήριο των μικρών ποσοτήτων, όπως έχει προσδιοριστεί από την επιτροπή ORNIS, δεν είναι νομικώς δεσμευτικό, το Δικαστήριο μπορεί εν προκειμένω, λόγω του επιστημονικού κύρους που απολαύουν οι γνώμες της επιτροπής αυτής και ελλείψει οποιασδήποτε αντίθετης επιστημονικής αποδείξεως, να χρησιμοποιήσει το κριτήριο αυτό ως σημείο αναφοράς προκειμένου να εκτιμήσει αν η δυνατότητα παρεκκλίσεως που χορήγησε το καθού κράτος μέλος, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, πληροί την προϋπόθεση περί συλλήψεως των οικείων πτηνών σε μικρές ποσότητες (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2004, C-79/03, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2004, σ. I-11619, σ. 41).

55 Αποδεικνύεται, επομένως, ότι την άνοιξη του 2001 στις νήσους της επαρχίας Åland συνελήφθησαν 1 461 κουδουνόπαπιες και 2 585 τσικνόπαπιες. Επιπλέον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, κατά την επιτροπή ORNIS, στο 1 % του συνολικού ετησίου ποσοστού θνησιμότητας των οικείων πληθυσμών αντιστοιχεί η σύλληψη κατά την εαρινή περίοδο 1 758 κουδουνόπαπιων και 2 208 τσικνόπαπιων, αριθμών που ανταποκρίνονται στην επιταγή περί συλλήψεως πτηνών σε μικρές ποσότητες, όπως αυτή προσδιορίστηκε από την εν λόγω επιτροπή.

56 Προκύπτει, επομένως, ότι κατά την εκπνοή της ταχθείσας με τη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, ο αριθμός των συλληφθεισών στις νήσους της επαρχίας Åland κουδουνόπαπιων ήταν μικρότερος του ανωτάτου ορίου που καθόρισε η επιτροπή ORNIS για τις «μικρές ποσότητες».

57 Όσον αφορά την τσικνόπαπια, ο αριθμός των συλληφθέντων πτηνών αντιστοιχούσε σε ποσοστό κατώτερο του 1,2 % του συνολικού ετησίου ποσοστού θνησιμότητας του σχετικού πληθυσμού. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, κατά την επιτροπή ORNIS, αφενός, ως «μικρή ποσότητα» πρέπει να θεωρείται ποσοστό της τάξεως του 1 % του συνολικού ετησίου ποσοστού θνησιμότητας του σχετικού πληθυσμού για τα είδη των οποίων η θήρα επιτρέπεται, όπως η τσικνόπαπια, και ότι, αφετέρου, δεν αμφισβητείται ότι ο πληθυσμός του είδους αυτού σημείωνε αύξηση, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο αριθμός των τσικνόπαπιων που συνελήφθησαν στις νήσους της επαρχίας Åland δεν υπερέβαινε το ανώτατο όριο που καθόρισε η εν λόγω επιτροπή για τις «μικρές ποσότητες».

58 Επομένως, κατά την εκπνοή της ταχθείσας με τη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, η θήρα της κουδουνόπαπιας και της τσικνόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο ανταποκρινόταν στην επιταγή περί συλλήψεως των πτηνών αποκλειστικά σε μικρές ποσότητες.

59 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η αιτίαση της Επιτροπής κατά την οποία η θήρα της πουπουλόπαπιας, του χηνοπρίστη, του λοφοπρίστη και της βελουδόπαπιας κατά την εαρινή περίοδο δεν είναι σύμφωνη με την επιταγή του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, περί συλλήψεως πτηνών σε μικρές ποσότητες.

60 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, μη αποδεικνύοντας ότι, στο πλαίσιο της θήρας υδρόβιων πτηνών κατά την εαρινή περίοδο στην ηπειρωτική Φινλανδία και στην επαρχία Åland:

— συνέτρεχε, ως προς την πουπουλόπαπια, την κουδουνόπαπια, τον λοφοπρίστη, τον χηνοπρίστη, τη βελουδόπαπια και την τσικνόπαπια, ο προβλεπόμενος από το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας όρος για τη χορήγηση παρεκκλίσεως, ήτοι η μη ύπαρξη άλλων, πλην της θήρας κατά την εαρινή περίοδο, ικανοποιητικών λύσεων, και ότι

— τηρούνταν, ως προς την πουπουλόπαπια, τον χηνοπρίστη, τον λοφοπρίστη και τη βελουδόπαπια, ο προβλεπόμενος από την εν λόγω διάταξη όρος για τη χορήγηση παρεκκλίσεως, ήτοι η σύλληψη πτηνών αποκλειστικά σε μικρές ποσότητες,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

61 Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

62 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας ηττήθηκε ως προς τους κυριότερους ισχυρισμούς της, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, μη αποδεικνύοντας ότι, στο πλαίσιο της θήρας υδρόβιων πτηνών κατά την εαρινή περίοδο στην ηπειρωτική Φινλανδία και στην επαρχία Åland:

— **συνέτρεχε, ως προς την πουπουλόπαπια, την κουδουνόπαπια, τον λοφοπρίστη, τον χηνοπρίστη, τη βελουδόπαπια και την τσικνόπαπια, ο όρος για τη χορήγηση παρεκκλίσεως, ήτοι η μη ύπαρξη άλλων, πλην της θήρας κατά την εαρινή περίοδο, ικανοποιητικών λύσεων, ο οποίος προβλέπεται από το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ένωση, και ότι**

— **τηρούνταν, ως προς την πουπουλόπαπια, τον χηνοπρίστη, τον λοφοπρίστη και τη βελουδόπαπια, ο προβλεπόμενος από την ίδια διάταξη όρος για τη χορήγηση παρεκκλίσεως, ήτοι η σύλληψη πτηνών αποκλειστικά σε μικρές ποσότητες,**

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**

3) **Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)